

Ζάν - Μαρί Ντρού,
«Φελίν, έλα στο
έλληνικό φώς»

Μεταφρασμένο από την Κατερίνα
 Αγγελική Ρούκ και με σχέδια του
 Αλέκου Φασιανού, το βιβλίο αυτό
 αποτελεί έναν έμμορνο ύμνο στην
 Ελλάδα, στη φύση της, στην ιστορι-
 κή της πορεία, στον έμμορνο που
 έχει συνθέσει ένας ξένος λάτρης της
 μας, που σ' αυτό μεγαλύτονο μέρος
 εκφράζεται περφορματικά, αλλά δεν
 διαστρέφει να παρεμβάλει και τίς
 Επιπρεσασμένους από κάποιους
 Έλληνες δημιουργούς, ο συγγραφέας
 θέλει και παρουσιάζει την Ελλάδα
 με τον δικό του τρόπο είτε ζώντας
 στην Αθήνα, είτε περιδιάβαζοντας
 στα νησιά. (Εικόνα της «Κέρκυρας».)

Σαράντου Παυλέα:
«Συνειδησιακό
υπόγειο»

Ακαταπόνητος και πληθωρικός πάντα ο δυνάστης που είναι περιβραμένος από όγκο να αναλογίσει από τον όγκο χαρακτηρίζεται η «ποίηση γραμμένη σε 34κες ιστρ.ών νουτιών». Είναι το 34ος ποιητικό θέλιο του Σαρλάντου Παυλέα που πρωτοεμφανίστηκε το 1939, έχει τιμηθεί με έραβια και έχει επανεισέλθει από την κριτική. Σε πάνω από 400 σελίδες πορροφέρει τώρα περσοσάστερα από χίλια ποιήματα, ένα δηλοδύ δέν θάρανα έναν άλλοιο ποιήτης σε άλη του τή ζωή, κά να σκεφθεί κανείς ότι κόδε χρόνο τόλχαιστον από τελευταία χρόνια ό κ. Παυλέας εκδίδει έναν όγκοιό τόμο ποιήσης. Ο τίτλος του φετινού βιβλίου του είναι από ένα σέχτακι μεγαλότερο κειμένο του. Ο θά ήταν άπαιτο να μπορούσε νά μελετήσει κανείς τό σούλλα του έργου του Σαρλάντου Παυλέα δώα και αν αυτό δώ άπαιτοίσε κόπο κά χρόνο πολύ.

Στέλιου Βαλιούλη:
«Πολίτης 6' κατηγορίας»

αντιλαμβάνεται πως βασικός στόχος του ήταν η καταγραφή, αλλά ότι δεν σφαιρικές διδασκαλίες στις ελληνικές ομαδικές. Δόκιμο και άκριτη τα έργα του, διαβάζει επιπλέον μια διήγηση και με φρεσκάδα που μαρτυρεί πως τον εύρωπο που καλλιέργησε τον στόχο που τον απασχολούσε μάτια του. Και η έκφρασή της γραμμή του μαγνητίζει την φωνάση του θεατή παλαιολαοκονόχοντες και κινώντας διαστάσεις στις λεπτομέρειες.

Ο Θεσσαλονικεύς λογοτέχνης δίνει σε τριτη έκδοση (δείχνει την απήχηση του βιβλίου το γεγονός) ένα από τα πιο σημαντικά βιβλία του. Ο Βαλκουλής αυτοπροσφαιρείται και μιας δίνει την προσωπική του περιπέτεια από τα παιδικά χρόνια, της προσφαιρώντας, μέσα από την ηφαιρεία, την δικτατορία του μεσέας, τον ήλεμο 1940-41, την αντίσταση και την ήλεμπεύθωση και την άρχη των περιπετειών που ακολουθούνται. Ο

Οι καρποί των ταπεινών
του Χόου στην Ελλάδα ου-
σιούνται ένα κληροδότημα-
θησαυρό για την χώρα μας,
μία ουσιαστική προσφορά
δύο αυθεντικά δείγματα του
ποπλού, της αρχιτεκτονικής
και της παραδοσιακής ένδυ-
μασίας πριν από το 1800. Και
όπως είπε και ο σερ Τζήνεν
Ράνιμαν, «η Ιστορία χρειά-
ζεσταν φωτιστεί άμεσα»

Πέτρου Αμπατζόγλου,
«Ιστορία ενός έθνους»

Στὸ μεταίχμιο τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰῶνα

Ενας Βρετανὸς ἀποτυπῶνει
τὶς ὁμορφιεὺς τῆς Ἑλλάδας

Τὰ ταξίδια του στὴ Μεσόγειο
καὶ τὸ πολύτιμο κληροδότημα

Η σημασία στη λεπτομέρεια

Σε όλα τὰ ἔργα τοῦ Χόουπ-
θρίσκει κανεῖς μιὰ δεξιότη-
τητα γραμμῆς, ἀλλὰ καὶ μιὰ
ικανότητα νὰ ἐπιλέγεται μό-
νο ὅτι σχετίζεται μὲ τὴν ἀπό-
δοση τῆς μορφῆς καὶ τῆς
ὕφους τῶν ἀντικειμένων.

Βλέπει κανείς τόν καλλιτέχνη παύ
διακατέχεται καί ἀπό ἐπιστημονικό
ἐνδιαφέρον, ἰδιαίτερως στίς κατα-
γραφές τῶν ἐνδυμάτων τῆς τότε
Ελλάδας.

Ο Χόουπ ήταν προικισμένος με ιδιότητες μικρογράφου. Οι πανοραμικές απόψεις φανερώσουν την ικανότητά του να ζωγραφίζει φινιούρες που το μέγεθος τους δεν ξεπερνούσε τα χιλιοστά του μέτρου αλλά που έχουν έκφραση και κίνηση. Στά χαμηλά πανοράματα εκπληκτικής είναι η λεπτομερειακή απόδοση κάθε τοποθεσίας με όλα τα στοιχεία της, όπως τα μοναχικά του Αθω, τα κομπανάρια της Ζακύνθου και άλλα.

Η προσπάθεια ν' αποδώσει έμφαση στο σχέδιο δόθηκε τόν λ'όλου στην χρήση μιάς συγκρατημένης χρωματικής κλίμακας. Τα περισσότερα σχέδιά του είναι επεξεργασμένα με μελάνι και πινελιές σέπας. Άλλού, στίς άκουαρέλλες του, χρησιμοποιεί μιά περιορισμένη κλίμακα χρωμάτων, γκρι - μπλε, κίτρινο, καστανό και γαλάζιο, άπλωμένα με εύστοχες πινελιές, με πολλή άνεση και έλευθερία...

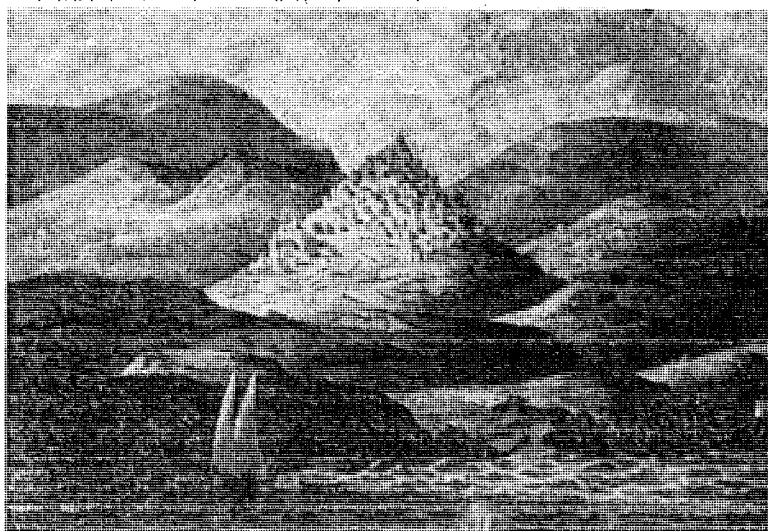
Εξετάζοντας κανείς τα σχέδια και τις άκουαρέλες του Τόμας Χλόουπι αντιλαμβάνεται πως βασικός στόχος του ήταν η καταγραφή, αλλά όχι δέν στάθηκε αδιάφορος στις ελληνικές ύμνες, άδεια και άκριτη τα έργα του, διαδέχον επιπλέον μια διαγωγή και μια προεκάδα που μαρτυρούν την ευφροία του καλλιτέχνη εμπρός στο θέαμα που αντιτίκτει τα μάτια του. Και η έκφραστική γραμμή του μηχανήτης την φαντασία του θεατή παλλοπαλλιάζοντάς την και δίνοντας διαστάσεις στις λεπτομέρειες.

Οι καρποί των ταπεινών
του Χόου στην Ελλάδα συ-
νιστούν ένα κληροδότημα
θεσπράο για την χώρα μας,
μία ουσιαστική προσφορά
από αυθεντικά δείγματα του
πολιού, της αρχιτεκτονικής
και της παραδοσιακής ένδυ-
μασίας πρὶν ἀπὸ τὸ 1800.
Ὅπως εἶπε καὶ ὁ ἀεὶ Στῆθεν
Ράνομιαν, «ἡ ἱστορία χρειά-
ζεται καὶ ἰσοκονογράφους
τῆς καὶ οἱ πρὸ κατάλληλοι
εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ ἐκπαιδευόμενοι».

τοῦ Χόουπ ὥστόσο εἶναι
πολλαπλῇ, διότι ἐπαληθεύει
— μὲ τὴν θεαματικὴ ποικιλία—
τὴς περιγραφῆς τοῦ «Ανα-
στάσιου» καὶ καταδειχνεῖ τὴς
σχεδιαστικῆς ἱκανότητες
ταῦ καλλιτέχνη, κυρίως

δύοσφαιρα μακρινῶν πολιτισμῶν
καὶ τόπων τοῦ χάρισε ἓναν ἀκόμη
τίτλο, τοῦ συγγραφέα ἐνὸς δημοφι-
λέστατου μυθιστορήματος ποῦ δη-
μοσιεύθηκε ἀνώνυμος τὸ 1819 καὶ
εἶχε τὴν τίτλο «Ἀναστάσιος ἡ οἰ-
κονομικήν ἐν ἑλάνῃ σύγχρονον Ἑλλήνων
ἀγαθόνες στὸ κλεισμό τοῦ 18ου

Η έπελась του Ναπαλέαντα ανάγκασε τούς Χόουπ νά εγκαταλείψουν τό Αμστερνταν καί νά πάνε στό Λονδίνο, τήν ίδια εποχή. Ετσι ό νεαρός θλαστός τής οίκαγένειας, μέ τόν θάνατο τών γονιών του έγινε από τούς πλουσιότερους ανθρώπους τής χώρας του, απέκτησε ένα



THE STATE OF TEXAS, COUNTY OF DALLAS, ss. I, _____, Clerk of the County Court, do hereby certify that the foregoing is a true and correct copy of the original of the same as the same appears from the records of the County Court of the County of Dallas, State of Texas.

περίφημα μέγαρο καί καλλιτεχνικές συλλογές πολύ μεγάλης αξίας.

Παράλληλα, ο Χόουσι με τις γνωριμίες του και την έπισηρο του μπάρε-ντο να καθιερώσει στην Αγγλία ένα «στυλ Χόουσι», με βασική πηγή έμπνευσης ένα μίγμα αρχαίων πολιτισμών. Πρός την ίδια κατεύθυνση, οδήγησαν μια σειρά εκδόσεις για τις έπιπλώσεις και τις ένδυμασες. Οι πίνακες των εκδόσεων έγιναν με βάση σχέδια που φιλοτέχνησε ο ίδιος μελετώντας σχολαστικά αρχαία άγγελα.

αίωνα». Σε μία τρίτομη δραματική ιστορία ενός νεαρού Χιώτη που αναγκάζεται να καταφύγει στη θάλασσα επειδή αποδόλησε την ανήλικη κόρη του άφροντου πατέρα του και χεί απίθανες περιπέτειες, ο Χόουσι ζωντανεύει το σκηνοίω, τή ήχη και τή έξη των ανδρών που ο ίδιος γνώρισε τή ταξείδι του.

Ο νεαρός Σκοταξός επισκέφθηκε την Ελλάδα δύο φορές, μία στην διάρκεια της πρώτης οχτάχρονης

όμως γιατί αμφάβιλλε ουσιαστικά στην γνώμη μιάς μς μς τή έλληνικό τοπίο, τής φορεσιές και τήν άρχιτεκτονική του κλεισίμου του 18ου αιώνα. Μέσα από τή έργα του Χόουσι και άλλων καλλιτεχνών έχουμε μς μς γνήσια έκίνα στοιχείων τής πατρίδας μς, που ή τεκμηριώσή τους, θέβια, ποικίλλει.

Ο Χάουπ είναι απαλλαγμένος από συγκινησιακούς ουσκοτισμούς και έτσι η πιστότητα των έργων του σε σχέση με την τότε πραγματικότητα είναι μεγάλη και γι' αυτό πολύτιμη.

Καί ελληνικό μυθιστόρημα
Ο Χόουπ δεν περιορίστη-

Πολλούς ζωγράφους έχει
έμπνεύσει η Ελλάδα, με την
ιστορία της ή τὰ τοπία της,
μέ τις γραφικότητες καί τὰ
ἀπαράμιλλα μνημεία της. Κι
ἐξακολουθεί νὰ ἐμπνέει,
ὡπως ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία –
καί περισσότερο.

Η περίπτωση του Τόμας Χόουσι, που Βρετανού παύ έληξε στη στα τέλη του 18ου αιώνα και στην αρχές του 19ου, αποτέλεσε μία ιδιαίτερα περιπλοκή, καθώς δεν ήταν ζωγράφος, αλλά φημιον πλώω του πολέμου σχέδια. Από τις πιο δραματικές φυσιογνωμίες της άγγλικής κοινωνίας, αναμνηστικό ες κάθε τομέα καλλιτεχνικής δραστηριότητας, στην ζωγραφική, στην αρχιτεκτονική, στην έσωτερική διακόσμηση, στην ενδυματολογία, στην λογοτεχνία. Κάτοχος σπουδαίας συλλογής έλληνικών αρχαιοτήτων, υπέστη, όπως σημειώσαμε, την ένοχληση προπαγανδιστικής της «Ελληνικής αβώσεως» στην Αγγλία και συνέβαλε ουσιαστικά στην έσοικείωση της άγγλικής καλλισθελίας με τα αυθεντικότερα έλληνικά αρθρήκιά.

Ο Χόουσι, που γεννήθηκε στο Άμστερνταμ, το 1769, περιηγήθηκε στην Ελλάδα από τη Μεσόγειο κατά τέλη του 18ου αιώνα, νέος άκοιμος. Τό σχέδια και οι άκουαρέλες που φιλοτέχνησε στην περιοχή του, δεμένα σε πέντε τόμους, είχαν τεθεί σε πλειστηριασμό στην Άγγλα πριν πενήντα χρόνια και έκοιτε είχαν εξαφανιστεί. Ο τόμος αυτός έτοιμήσθηκε στην είδηση από το μουσείο Μπενάκη και περιλαμβάνουν πάνω από 350 σχέδια που άπεικονίζουν τοπία, άποψεις, κοστούμια και άρχαία μνημεία από την Ελλάδα, την Μικράσια, την Συρία και την Αλυπιο. Πρόσφατα το μουσείο Μπενάκη, το θρεστικό σμυούβιο και οι έκδοτικας οικας «Μέλισσα» παρουσίασαν σ' έναν πολυτελή τόμο περίπου 100 από τα έργα του Χόουσι, ένα πολύτιμο ντοκουμέντο για τους φιλόδοξους και τους ιστορικούς, για τους άρχιτέκτονες, για τους ιστορικούς.

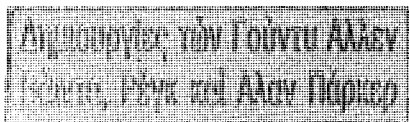
Οι Σκοτσέζοι τραπεζίτες
Ο Χόουπ δέν ήταν Εγγλέ-
ζος στήν ούσια. Καταγόταν
άπό Σκοτσέζους τραπεζίτες
έγκατεστημένους στήν Ολ-
λανδία.

Μακίηνες και συλλέκτες έργων τέχνης, οι Σόουπ έχαιραν εκτίμησης, αλλά παράλληλα έδωσαν στο γίγροτος μιά καλλιέργεια πού τά άποτελέσματα της δέν άρνησαν νά φανούν. Μόλις έκλεισε τά 18 χρόνια του ά χόουπ, όπως συνήθιζαν όλοι οι



Η Άννα Σιγκούλα στην ταινία του Βάιντα «Ερωτας στη Γερμανία» που αφηγείται μια δραματική αισθηματική ιστορία στον πόλεμο.

Η Εβδομη Τέχνη
 Οἱ καινούριες ταινίες
 ξένων σκηνοθετῶν
 σημειώνουν ἐπιτυχία



Ακόμη μερικά σημαντικά φιλμ γυρίσθηκαν αυτόν τον καιρό και προβλήθηκαν με επιτυχία στο Εξωτερικό. Μερικά από τα φιλμ αυτά σίγουρα θα τα δούμε και στους κινηματογράφους μας, τον

χημεία. Παραρριάζουμε τα καλύτερα:

«Τό μὲν τριαντάφυλλο τοῦ Καίρου» εἶναι ἡ καινούργια ταινία τοῦ Γούντου Ἀλλεν πάλι ὅσια δὲν παίζει, ἀλλὰ, ὁ ἴδιος, βασικό πρόσωπο τοῦ φιλμ εἶναι γυναίκα καὶ πρωταγωνίστρια ἡ Μία Φάρος. Η ἱστορία τῆς γυναικας αὐτῆς διαμορφάζεται ἀπὸ μὴ μισρὴ ἀμερικανικὴ πόλη, στα χρόνια τοῦ οικονομικοῦ κρίσις. Η Σελίνα, εἶται λέγεται, τὸ κορίτσι, ζώντας μὴ ἀγαθὴ ζωὴ σὲ χεῖρα ἐνὸς θάναυσου αὐτοῦ, φροντίζει τρόπο καὶ τόπο φυγῆς στὴ σκοτεινὴ αἰθούσα τὸν κινηματογράφου, στὴς φανταστικὲς ταινίες τῆς δεκαετίας τοῦ 1930. Καὶ μὴ νύχτα, σὲ ἄνα ανεμιά, συμβαίνει κατὰ τὸ ἀπίστευτο: ὁ ἀγαπητικὸς πρωταγωνιστῆς τῆς Σελίνα γυρίζει ἀπὸ τὴν θόδην καὶ τῆς μιλαεὶ καὶ αὐτὴ λίγο ἐρχεται καὶ κλέβεται δίπλα της. Σὲ λίγο εὖ τὸν μισμπούει καὶ τὰ ἄλλα πρόσωπα τῆς ταινίας καί... Ὁ Γούντου Ἀλλεν γύρισε μὴ δισὺν ἐπιτυχία καὶ ἡ κριτικὴ τὸν ἐπαινέσει γὰρ τὸ καινούργιο τοῦ ἐργο. Βέβαια, ἡ ἴδεα τοῦ «κινηματογράφου μέσα στὸν κινηματογράφου» δὲν εἶναι καινούργια. Ἀλλὰ ὁ Ἀλλεν δισύντας «Τὸ μὲν τριαντάφυλλο τοῦ Καίρου» ἐπιφανειακά προσφέρει μὴ κωμωδία δνευρόν, ἀλλὰ σὺν βόθος ἀναζητεῖ τὴν ταυτότητα τὸν προσώπων, τὴν γνῶνια τους νὰ χάσουν τὸν ἐαυτὸ τους καὶ νὰ ἐνεργήσουν ἀπελευθερωμένα.

ΕΕ Ισχυρίστηκε η κομμουνική και τὸ κοινοὐμένον πάλιν τοῦ Νίκολας Ρένκ

